

Dar Ducha Św.

VI Niedziela Wielkanocna

Jezus powiedział do swoich uczniów: Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was. Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie. (J 14,15-21)

Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz w obecności Boga i z Nim się spotykasz.

Modlitwa przygotowawcza: *prosić Pana, Boga naszego, aby wszystkie moje pragnienia, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku Jego chwale*

Zaangażowanie wyobraźni: Wyobraź sobie Ducha Świętego

Prośba do tej medytacji: O radość

1. Trwać

Znakiem tego, że kochamy Jezusa jest zachowywanie Jego nauki, Jego przykazań. Czym one jednak są, to przede wszystkim przykazanie miłości. Życie nauką Jezusa, to życie miłością. Nie chodzi tu jednak o nasz wysiłek, nasze zabieganie o miłość. Nasze dobre uczynki, zachowywanie nauki Jezusa, są znakiem, konsekwencją, a więc czymś, co jest owocem tego, że już trwamy w Jezusie - przez wiarę i miłość. „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.”

2. Świat

Wiele się mówi o tym, że logika tego świata jest inna. Najlepszym znakiem tego jest konflikt jaki jest w nas, zawsze kiedy dochodzi do momentu, w którym konfrontują się wartości Jezusa, z tym co proponuje świat. Przykładów można przytoczyć wiele, każdy już nie raz tego doświadczył. To dwie rzeczywistości, Boże życie w nas, Królestwo Boże, i życie, które toczy się każdego dnia, szkoła, praca, rodzina. My znamy Boga, bo jest w nas, świat go nie zna i nie rozumie.

3. Pocieszyciel

Duch św. jest naszym pocieszycielem. Rzeczywistość tego świata przemieniana jest Jego obecnością. Z Nim nie czujemy się samotni, on mieszka w nas i to jest już początek Nieba, Życia wiecznego. „Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy”. Chrystus nieustannie wyprasza nam Dar Ducha Św. Nieustannie. W każdym momencie Duch jest nam udzielany, w każdym momencie możemy się na niego otworzyć i pozwolić by spłynęła na nas Jego obecność, która jest źródłem wielkiej radości. Bóg mnie pokochał.

Rozmowa końcowa:

Modlitwa końcowa: Ojcze nasz.